

Sedaj vonjavo jelka razprostira,
 Ponosno dviga vrh zeleni v zrak,
 Šumljaje breza svoje veje vbira,
 Iz maha pogleduje cvet lehák.

Od tákrat Jezušček zmir v noči sveti
 Na postelji počiva iz mahá,
 In jelka v lučie množici nešteti
 Je krásno osvitljena streha mu.

„Za varhinjo pri jaslicah boš stala;“
 Govoril jelki stvarstva je Gospod,
 „Ker Jezuščka si tukaj varovala,
 Da solnce mu ni vzročilo nezgod.“

Slovesne pesni breza bo šumela
 V plačilo slavnosti čestite dan,
 Po solnčnem potu bo hladiti smela
 Sprevid preveličasten in krásán.“

In breza kinčati sme tákrat pota,
 Ko v rádosti se nam topí srce,
 Da Jezus sam, o kolika dobrota!
 V presvetem zakramentu mimo gre.

M. Sl.

Materino okó.

O milo materno okó,
 Kakó si vender ti lepó!
 Pa saj svitlejši biser ní,
 Krasneje solnce ne blestí.

Ko zrem jaz v materno okó,
 Oj tamkaj vzrem modro nebó,
 In mnogo zvezd na njem migljá,
 In meni vsaka se smehljá.

Če mati vpré okó na mé,
 Kakó mi vztrepotá srce!
 Na njene prsi jaz hitím,
 Radostí divne se solzím.

Če mi nemirno je srce,
 Če skríje temno ga gorjé,
 Le jeden materni pogléd
 Umíri moje srce spet

In kađar mrak se naredí
 Ter glava trudna mi zaspí,
 Še v sanjah vidim jaz okó,
 Ki meni se smeji ljúbó.

In ko na tuje se podám,
 Nikdár jaz ondu nisem sam;
 Povsod okó me nje spremljá,
 Če žel na konec bí svetá.

Spremljúj me zmirom divni žar
 Ter ne zapústi me nikdár!
 Življenje lajšaj mi grenkó,
 O milo materno okó!

Miljenko Devoján.